

РЕШЕНИЕ

№ 6299

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7623** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС) срещу Решение от 11.06.2021г., постановено по н. а. х. дело № 16620/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94 състав, с което е отменен Наказателно постановление /НП/ № 80 от 30.09.2020г., издадено от председателя на КРС, с което на основание чл. 105в, ал. 2, вр. чл. 1 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ) е наложена на [фирма] „имуществена санкция“ в размер на 700 лева за нарушение на чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ.

Наведено е касационно основание за нарушение на материалния закон, тъй като погрешно е приел, че чл. 6, ал. 3 ЗПУ не се отнася за неуверсалните пощенски услуги. Не била съобразена разпоредбата на § 1, т. 18 от ДР на ЗПУ и погрешно бил приложен чл. 34 ЗПУ. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и да се потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска

прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Софийският районен съд е посочил, че [фирма] притежава удостоверение за извършване на неуверсални пощенски услуги, сред които и следното: приемане, пренасяне и доставяне на пряка пощенска реклама; приемане на съобщения, подадени във физическа и електронна форма от подателя, обработването и предаването им чрез електронни средства и доставяне на тези съобщения на получателя като пощенски пратки; куриерски услуги.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 19.03.2020 г. С. В., служител на [фирма], на длъжност „шофьор, куриер“ приел две пратки за доставка. Първата била с товарителница № 563000210079715225901527, с изпращач „Евродис“ и получател Р. П., с адрес на доставка [населено място], [улица], ет. 1, която пратка била с наложен платеж 173 лева. Втората пратка била с товарителница № 15270819000974410185, с подател [фирма] и получател Б. К., с адрес на доставка [населено място], [улица], ап. 63, която се състояла от 2 гири и комплект дъмбели, за които артикули К. заплатил 88,15 лева.

Същият ден куриерът С. В. посетил адрес [населено място], [улица], ет. 1, за да достави пратките. Същият позвънил на Р. П. и го уведомил да излезе, за да получи пратката. Куриерът В. се заблудил, че втората пратка е за същия адрес и е предназначена за П., при което срещу подпис му предал двете пратки, сред които и тази с товарителница № 15270819000974410185, предназначена за Б. К.. Впоследствие В. осъзнал, че е предал пратката на друго лице и уведомил К., че може да получи пратката си от лицето, живеещо на първия етаж. К. отказал и настоявал пратката да му се предаде лично от куриера. Тогава В. се върнал на адреса, но не открил получателя и потърсил съдействие от полицията. Впоследствие П. отрекъл да е получавал друга пратка.

С оглед на това, в КЗП бил подаден сигнал от К., препратен до КРС. Била извършена проверка по случая, като за резултатите бил съставен констативен протокол № С-АМ-072/23.06.2020 г.

В резултат на извършената проверка е бил съставен АУАН № С-077/17.08.2020 г. за извършено нарушение на чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ. Били депозираны възражения срещу съставения акт, с които се посочва, че е допусната грешка предвид големия брой разнасяни пратки, дължащо се на епидемичната обстановка.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № 80 от 30.09.2020 г. от председателя на КРС, с което на основание чл. 105в, ал. 2, вр. чл. 1 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ) е наложена на [фирма] „имуществена санкция“ в размер на 700 лева за нарушение на чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Районният съд е приел, че се касае за куриерска услуга като вид неуниверсална пощенска услуга, а не за доставяне на пощенска пратка. Последното било относимо за универсалната пощенска услуга и извършващите ги оператори имали задължението по чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ, отнасящо се за лично предаване на пратката, а не за лицето, извършващо куриерски услуги.

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея, в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Решението е правилно като краен резултат, но не по изложените в него мотиви.

Касационният състав не споделя изводи на въззивния съд, че задължението по чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ (за лично предаване на пощенска пратка на получателя) не се отнася за лицето, извършващо куриерска услуга като вид неуниверсална пощенска услуга.

В чл. 2 ЗПУ са заложили целите на закона, а в чл. 4 ЗПУ се посочват видовете пощенски услуги: 1. универсална пощенска услуга; 2. услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга; 3. неуниверсални пощенски услуги.

Според чл. 6, ал. 1 ЗПУ пощенските пратки съдържат предмети с такива физически качества и технически параметри, които позволяват пренасянето им чрез пощенска мрежа, като в ал. 2 са отразени видовете пощенски пратки. Съгласно чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ пощенските пратки по ал. 1 се доставят: лично на получателите.

Систематичното място на разпоредбата на чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ се намира в Глава първа „Общи положения“ от Закона за пощенските услуги. Това означава, че същата се отнася за всички видове пощенски услуги, тъй като е насочена за постигане на целите в закона и по – конкретно чл. 2, т. 4 ЗПУ – защита интересите на потребителите (§ 1, т. 13 от ДР на ЗПУ „Потребител“ е всяко физическо или юридическо лице, което ползва пощенски услуги като подател или получател, а съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПУ „Получател“ е физическо или юридическо лице, посочено в адреса на пощенската пратка и/или пощенски паричен превод, за което те са предназначени). В този смисъл нормата на чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ е насочена да се защитят правата на потребител и по – конкретно получател на пратката при извършването на съответната пощенска услуга. Няма законово основание да се разделят потребителите на съответните пощенски услуги, като за едните да е налице гаранция за защита на интересите им при доставяне на пратката (§ 1, т. 3 от ДР на ЗПУ, т.е. връчване на пощенските пратки на получателите), а за другите да липсва такава.

Безспорно по делото е установено, че дружеството е осъществявало куриерски услуги, които са вид неуниверсални пощенски услуги (чл. 38, т. 3 ЗПУ). Съгласно § 1, т. 18 от ДР на ЗПУ „Куриерска услуга“ е пощенска услуга с добавена стойност над услугите по чл. 4, т. 1 и 2, която гарантира по-голяма бързина и надеждност на приемане, пренасяне и доставяне на пратките лично на получателя, както и предоставянето на всички или на някои от следните допълнителни услуги: а) събиране от адреса на подателя; б) доставяне до определена дата; в). възможност за смяна на направлението и получателя в движение; г). уведомяване на подателя за получаването на пратката; д)

контролирано наблюдение и проследяване на пратките; е). персонални услуги на потребителите и извършване на услугата "a la carte" (по избор) по необходимия начин и в необходимото време ("при поискване" и "по договор"). Посочената определение § 1, т. 18 от ДР на ЗПУ ясно показва, че при извършване на куриерските услуги се прилага чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ (лично предаване на пратката), тъй като тази услуга гарантира по - голяма бързина и надеждност на приемане, пренасяне и доставяне на пратките лично на получател. За допълнение следва да се посочи, че е възможно предаване на пратка на друго лице, но това следва да се извърши със съгласието на подателя или получателя, при което няма да е налице нарушение на чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ.

Горното дава основание, че [фирма] е нарушило чл. 6, ал. 3, предл. първо ЗПУ, тъй като е доставило пратката на лице, което се различава от получателя, за който е предназначена пратката.

Настоящата инстанция намира, че случаят е маловажен по чл. 28 ЗАНН. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Този критерий на преценка се прилага за всички нарушения, когато трябва да се реши въпросът дали случаят е маловажен или не.

Касае се за нарушение при ежедневно разнасяни на големия брой пратки и липсва информация за предходно извършени нарушения. Не без значение е, че двете пратки са предназначени до адрес [населено място], [улица], като при това обстоятелство, динамичната работа на куриера и изключително недобросъвестното поведение на П. (приемане на пратка, за която знае, че не е предназначена за него и впоследствие да отрича получаването ѝ), е възможно допускане на грешки при връчването на пратките. Също така съответните служители на [фирма] са направили всички възможно да получат обратно пратката, за което допълнително са сезирали органите на реда. Действително, налице е вреда за подателя (не и за получателя, тъй като в случая собствеността върху стоката се прехвърля с получаването ѝ, а платената цена има отношение само за продажбеното отношение), но същата не е с ниска стойност (88,15 лева) предвид обема от работа на доставчика на стоките. За извода за маловажност не се взема предвид поведението на К., но не може да се пропусне, че с оглед съседските отношения с П., житейската логика налага (разбира се не е задължение) да се потърси пратката при съседа си, за което е своевременно уведомен, а не да се отказва това и да се иска предоставяне на пратката от куриера.

Съвкупната преценка на горните обстоятелства налага извод, че обществени отношения не са засегнати с такъв интензитет, който да оправдава налагането на имуществена санкция, макар и в минимален размер. За поправянето и превъзпитанието на нарушителя в процесния случай не е необходимо ефективното му санкциониране, тъй като целите по чл.12 ЗАНН биха били постигнати, без да се ангажира административно-наказателната му отговорност, като с приложение на института на маловажността му се окаже необходимото предупредително въздействие. Поради това настоящата съдебна инстанция приема, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, което води до извод, че незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

По изложените съображения, касационният състав счита, че следва да се остави в сила

обжалваното решение, тъй като е правилно като краен резултат.
Ответната страна не е направила искане за присъждане на разноски в касационно производство, поради което съдът не дължи произнасяне.
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XV - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.06.2021г., постановено по н. а. х. дело № 16620/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 - ти състав.
Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.